

(מלכים-א'ח) כי מזבח הנחתת אשר לפני ה' קטן מהכיל את העלה וגוי. כמו שנאמר וודוד היה הקטן. ואך על גב שהיה קטן, הכל נאחז בתוכו. ואם תאמר, מזבח אחר נקרא קטן - לא כך! שאין קטן פרט לה, שפטוב (בראשית א') את המאור הגדל למשלחת היום ואת המאור הקטן למשלחת הלילה. וזהו המאור הקטן. המאור הגדל זה המאור הפנימי, שהוא מזבח הזבוב.

וחבלת - וזה תכלת של ציצית. תכלת זהה הפסא, סוד של הפלון של יד. תכלת זהה הפסא שבע דנים דיני נפשות. משום שיש כסא שעדים בו דיני ממונות, ויש כסא שעדים בו דיני נפשות. וכך כל הגונים טובים לחלים, פרט לגון תכלת, כדי שידע שהרי נשפטו הרי עולה בדין. וכשנשמה עולה בדין, הגורן בדין להתכלות, ואיך אותו החולם לוחמים ורבים.

תכלת זהה כסא, שפטוב בו במראה אבן ספר דמות פסא, וכתווב (חויקאל א) ונגה לו סביב. משום שעושים בו כרכות לציצית, וכשנעה לו הופך לגון יירק, לגון רפואי, מאותה שעשה ואילך מתחילה זמן קריאת שמע, שהרי השתקה גון תכלת מכמו שהיא, וכך אמור לדין דיני נפשות בלילה, משום שישולט אותו גון תכלת באותו זמן, ונתנה רשות לחתוף נפש בליל משפט. שהרי משפט לא שולט באותו זמן. בשבא הבקר ומתווך הימין שלמעלה, יוצא אותו האור ומגיע עד התכלת GRATUITA מהות ומשתקה מפמו שתהה, והוא שולט עליו ונרבך בו כסא קדוש אחר. מאותה שעה ואילך זמן קריאת שמע.

העולה וגוי. במא דאת אמר (שמעאל א'ז) וודוד הוא הקטן. ואף על גב דאייהו קטן, פלא אთא חד בגויה. ואי מימה מזבח אחרא, אקרי קטן. לאו הכי. דלאו קטן בר האי, דכתיב, (בראשית א') את המאור הגדל לממשלת הימים ואת המאור הקטן לממשלת הלילה. ודא אייה המאור הגדל, דא מזבח הפנימי הקטן. המאור הגדל, דא מזבח הפנימי דאייהו מזבח הזבוב.

ותכלת (דף קל"ט ע"א) דא אייה תכלת דציצית. תכלת דא אייה ברסיא, רזא דתפלת DID. תכלת דא אייה ברסיא, DIDININ BEIH DINI נפשות. בגין דאית ברסיא DIDININ BEIH DINI ממונות, ואית ברסיא DIDININ BEIH DINI נפשות. ועל דא, כל גוונין טבין לחלמא, בר גוון תכלא, בגין DIDINU דהא נשמתיה סלקא בדינא. ובכ נשמתא סלקא בדינא, גופא אסתן לאשתצאה ואצטראיך ההוא חלמא, לרחים אין סגיאין.

תכלת דא אייה ברסיא, דכתיב BEIH (יחזקאל א) במראה אבן ספר דמות כסא, וכתייב (אש מתלקחת) ונגה לו סביב. בגין דעבדין BEIH בריכין לציצית, ובכ נגה לו, אתחדר לגון ירוזק, לגון רפואי. מההייא שעטה ואילך, הצלא מכמה דהוה, בגין פך אסיר למידן דיני נפשות בלילה, בגין דשלטא ההוא גוון תכלא בלהוא זמנא, ואתייהיב רשו למחרף נפשא בלא משפט. דהא משפט לא שלטא בההוא זמנא. בד אתי צפרא, ואתעד ימינה דלעילא, נפיק ההוא נהරא, וכדין שלטא עלייה, ואתדקק BEIH ברסיא אחרא קדיישא. מההייא שעטה ואילך, זמנא דקריאת שמע.

וארגנָן - זה כינוי שפוץ כל הגוננים באחד. ותולעת שני - כתוב שני, וכתויב שניים, שפתותם (משל לאי) כי כל ביתה לבש שניים. אלא זהו גון שנקרא שני, שנוטל בו את כל הגוננים והכל אחד, שני ושניים. שניים - כשלמים כלולים בו אחד. שני - שיווצ'א מהכטא העליון ששולט על תכלת מצד תימין, וזהו האפוטרופוס של ישאל, שכתויב בו (הניאל) מיכאל שרכם. תולעת - שכחה בפה. תולעת שפהברת הפל ומעקרת הכל.

תולעת שני ושות - שני גוננים באחד, של ימין ושמאל, לבן ואדם. ושות - הוא בוין. ששה חוטים מתחברים, וזהו שפתות וגוניתו כתריש. ובשני אלה כלולים שני אחרים.

יעוים - גבורות מהותן שלחוין, לכטוט על הפנימיים. והכל ציריך. ואיריך למת מקום לפל, שחררי מצד הזהב הם באים. וערת אלים מאדמים - ממשכה של שני צדדים, של ימין ושמאל, לכטוט במקומ אחר.

ערת תחשים - צד אחד יש שגדל בתוך הצד الآخر בחרבה, ולא נמצא בישוב, וזהו צד טהר, ונקרא תחש.

בספרו של שלמה המלך יש בתוך מזבח הנחתת שאמרנו סודות עליונים. שהרי כתוב, (שםות כ) מזבח אדמה מעשה לי וגוי, וזהו סוד פרראי. נחתת - כשלוטים הרים אחרים, והיא אריכה לזמן אוטם, נצבעת בגון זהה לזמן אוטם, והם נקראים קרי נחתת.

ואתם קרי נחתת נמשך עליהם רום אחת מתוך המזבח קזה,

וארגנָן, דא כנופיא דכלילא כל גונין בחדא. ותולעת שני, כתיב שני, וכתייב שניים, דכתיב, (משל לא) כי כל ביתה לבוש שניים. אלא האי איהו גון אקרי שני, דנטיל כל גונין ביה, וכלא איהו חד, שני ושותניים. שניים: כד כלחו כלילן ביה בחדא. דשלטת על תכלת דנפיך מקרים עלה, אפוג'ר פסא מפטרא דימינא, ודא איהו אפטורופסא דישראל, דכתיב ביה (הניאל) מיכאל שרכם. **תולעת: דהיליה בפורמיה, פתולעת, דמתבר פלא ועקר פלא.**

תולעת שני ושות, תרין גונין בחדא, דימינא וشمאל, חירור וסומק. ושות: ביצה איהו. דשית חוטין מתהברן, ודא איהו דכתיב, (הניאל) וגוניתו כתריש. ובאלין תרין, כלילן תרין אחרני.

יעוים: גבראן תפאי דלבך, להפיא על פנימאי. וכלא אצטיך, ואצטיך למיחב דוכתא לכלא, דהא מפטרא דדהבא קאתין. יעורות אלים מאדמים, משבכו דתרין סטרין, דימינא וشمאל, להפיא בדוכתא אחרת.

יעורות תחשים, סטרא חדא אית דרבבי גו סטרא אחריא בחורבא, ולא ביישובא אשתקה, ודא איהו סטרא דכי, ואקרי תחש. בספרא דשלמה מלכא אית גו האי מזבח הנטחת דקאמין, ריזין עלאין. דהא מזבח אדמה כתיב, (שםות כ) מזבח אדמה מעשה לי וגוי ודא איהו רזא פדקא יאות. נחתת, כדר שלטין טוין אחרני, ואיהי צריכא למין לzon, אצטבע בהאי גון למין לzon. ואינון אקריון קרי נחתת.

ואינון קרי נחתת אטמשה עלייהו רוחא חדא מגו האי מזבח, וכד האי